

سرود زندان

در این محبس،
ای همزنجیر،
با من بخوان سرود رهایی خویش را
در روزگار خون،
در روزگار قحطی فریاد،
در هنگامه نماز گزاردن بر سجاده تسلیم
و بی عشق به مسلخ عشق رفتن.

در این محبس،
با من بمان
زیرا که آرمان جاری رود ها پیوند با دریاست،
نه مرگ در مرداب.

بشنو!
بشنو!
صدای گام های اوست که می آید،
این بار بی باک و پر غرور.

جمشید کارگر
1361 زندان ...